

МІЖАМЕРИКАНСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ВЗАЄМНУ ДОПОМОГУ В КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ

ПРЕАМБУЛА

ДЕРЖАВИ-ЧЛЕНИ ОРГАНІЗАЦІЇ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ,
БЕРУЧИ ДО УВАГИ ТЕ, ЩО:

Статут Організації Американських Держав у пункті «е» статті 2 встановлює, що основною метою американських держав є «пошук рішення політичних, юридичних і економічних проблем, які можуть виникнути між ними»; та

прийняття спільних правил у сфері взаємної допомоги у кримінальних справах сприятиме досягненню цієї мети,

цим приймають наведену нижче Міжамериканську конвенцію про взаємну допомогу в кримінальних справах:

РОЗДІЛ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. МЕТА КОНВЕНЦІЇ

Держави-учасниці зобов'язуються надавати одна одній взаємну допомогу в кримінальних справах відповідно до положень цієї Конвенції.

Стаття 2. СФЕРА ДІЇ ТА ЗАСТОСУВАННЯ КОНВЕНЦІЇ

Держави-учасниці надають одна одній взаємну допомогу в розслідуваннях, переслідуваннях та судових провадженнях, які стосуються злочинів, щодо яких запитує Держава має юрисдикцію на момент, коли запитується допомога.

Ця Конвенція не вповноважує будь-яку Державу-учасницю здійснювати на території іншої Держави-учасниці судочинство чи виконувати функції, які віднесені до виключної компетенції органів іншої Сторони згідно з її внутрішнім законодавством.

Ця Конвенція застосовується виключно для надання взаємної допомоги між Державами-учасницями. Її положення не надають права будь-якій приватній особі отримувати або виключати будь-які докази чи перешкоджати виконанню будь-якого запиту про допомогу.

Стаття 3. ЦЕНТРАЛЬНИЙ ОРГАН

Кожна Держава призначає центральний орган під час підписання чи ратифікації цієї Конвенції або приєднання до неї.

Центральні органи відповідають за надіслання та отримання запитів про допомогу.

Для цілей цієї Конвенції центральні органи зносяться один з одним безпосередньо.

Стаття 4

З огляду на різноманітність правових систем Держав-учасниць допомога, про яку йдеться в цій Конвенції, ґрунтується на запитах про співробітництво від органів, відповідальних за кримінальне розслідування чи переслідування в запитуючій Державі.

Стаття 5. ПОДВІЙНА КРИМІНАЛІЗАЦІЯ

Допомога надається, навіть якщо діяння, що є підставою для неї, не є караним відповідно до законодавства запитуваної Держави.

У разі, коли запит про допомогу стосується таких заходів: (а) вилучення і арешт майна та (б) обшуки й конфіскації, включаючи обшуки приміщень, запитувана Держава може відмовити у наданні допомоги, якщо діяння, що є підставою запиту, не є караним згідно з її законодавством.

Стаття 6

Для цілей цієї Конвенції діяння, що є підставою запиту, має каратися покаранням у виді позбавлення волі строком на один рік або більше в запитуючій Державі.

Стаття 7. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Допомога, передбачена цією Конвенцією, включає такі процедури, зокрема:

- а) повідомлення про постанови та судові рішення;
- б) отримання показань або заяв від осіб;
- с) виклик свідків і експертів для давання показань;
- д) арешт і вилучення майна, замороження активів і допомога в процедурах, пов'язаних з конфіскацією;
- е) обшуки або вилучення;
- ф) огляд предметів і місць;
- г) вручення судових документів;
- h) пересилання документів, висновків, відомостей і доказів;
- і) передача затриманих осіб для цілей, передбачених цією Конвенцією;

та

і) будь-яка інша процесуальна дія, якщо запитуюча та запитувана Держави про це домовились.

Стаття 8. ВІЙСЬКОВІ ЗЛОЧИНИ

Ця Конвенція не застосовується до злочинів, які стосуються виключно військового законодавства.

Стаття 9. ВІДМОВА У НАДАННІ ДОПОМОГИ

Запитувана Держава може відмовити у наданні допомоги в разі, якщо вона вважає, що:

- а) запит про допомогу використовується для переслідування особи за звинуваченням, щодо якого така особа вже була засуджена або виправдана під час судового розгляду в запитуючій або запитуваній Державі;
- б) розслідування було розпочато з метою переслідування, покарання чи дискримінації в будь-який спосіб особи чи групи осіб за ознакою статі, раси, соціального статусу, національності, релігійних або ідеологічних переконань;
- с) запит стосується злочину, який є політичним або пов'язаним з політичним злочином, або загального злочину, який переслідується з політичних мотивів;
- д) допомога стосується запиту, складеного за ініціативою надзвичайного суду або суду ad hoc;
- е) завдається шкода публічному порядку (ordre public), суверенітету, безпеці або основним громадським інтересам; та
- ф) запит стосується податкового злочину. Однак допомога надається, якщо злочин вчинено шляхом завідомо невірного твердження в усній чи письмовій формі або шляхом умисного недекларування доходів, отриманих від будь-якого іншого злочину, на який поширюється ця Конвенція, з метою приховування такого доходу.

РОЗДІЛ II ЗАПИТИ ПРО ДОПОМОГУ, ОПРАЦЮВАННЯ ТА ВИКОНАННЯ

Стаття 10. ЗАПИТИ ПРО ДОПОМОГУ

Запити про допомогу, направлені запитуючою Державою, складаються в письмовій формі й виконуються відповідно до внутрішнього законодавства запитуваної Держави.

Процесуальні дії, зазначені в запиті про допомогу, виконуються у спосіб, визначений запитуючою Державою в тій мірі, в якій це не порушує законодавство запитуваної Держави.

Стаття 11

Запитувана Держава може відстрочити виконання будь-якого запиту, який було направлено їй, з поясненням причин цього, у разі, якщо це необхідно для продовження розслідування чи провадження, що тривають в запитуваній Державі.

Стаття 12

Документи і предмети, надані відповідно до запиту про допомогу, повертаються запитуваній Державі якомога швидше, якщо остання не прийме рішення про інше.

Стаття 13. ОБШУК, ВИЛУЧЕННЯ, АРЕШТ І ПЕРЕДАЧА МАЙНА

Запитувана Держава виконує запити про обшук, вилучення; арешт і передачу будь-яких предметів, документів, записів або майна, якщо компетентний орган визначить, що запит містить інформацію, яка обґрунтовує такі заходи. Такий захід регулюється процесуальним та матеріальним законодавством запитуваної Держави.

Відповідно до положень цієї Конвенції запитувана Держава згідно зі своїм законодавством вирішує, які вимоги повинні бути дотримані для захисту інтересів третіх осіб стосовно предметів, що мають бути передані.

Стаття 14. ЗАХОДИ ДЛЯ ЗАХИСТУ АКТИВІВ

Центральний орган будь-якої зі Сторін може передати центральному органу будь-якої іншої Сторони наявну в нього інформацію про існування майна, доходів або знарядь злочину на території іншої Сторони.

Стаття 15

Сторони надають допомогу одна одній у тій мірі, в якій це дозволено їхнім законодавством, з метою сприяння вжиттю запобіжних заходів і заходів щодо арешту майна, доходів та знарядь злочину.

Стаття 16. ДАТА, МІСЦЕ І СПОСІБ ВИКОНАННЯ ЗАПИТУ ПРО ДОПОМОГУ

Запитувана Держава призначає дату і місце виконання запиту про допомогу та може поінформувати про це запитуючу Державу.

Посадові особи та зацікавлені сторони запитуючої Держави або їхні представники, попередньо поінформувавши центральний орган запитуваної

Держави, можуть бути присутніми і брати участь у виконанні запиту про допомогу в тій мірі, у якій це не заборонено законодавством запитуваної Держави, і за умови, що органи запитуваної Держави дали свою згоду на це.

РОЗДІЛ III ВРУЧЕННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ ТА ЯВКА СВІДКІВ І ЕКСПЕРТІВ

Стаття 17

На запит запитуючої Держави запитувана Держава вручає постанови, судові рішення або інші документи, видані компетентними органами запитуючої Держави.

Стаття 18. ПОКАЗАННЯ У ЗАПИТУВАНІЙ ДЕРЖАВІ

На запит запитуючої Держави будь-яка особа, яка перебуває в запитуваній Державі, може бути викликана до компетентного органу відповідно до законодавства запитуваної Держави для давання показань або надання документів, записів або доказів.

Стаття 19. ПОКАЗАННЯ В ЗАПИТУЮЧІЙ ДЕРЖАВІ

У разі, коли запитуюча Держава просить, щоб особа з'явилася на її території для давання показань або висновку, запитувана Держава запрошує свідка або експерта з'явитися добровільно, без застосування погроз або примусових заходів, до відповідного органу запитуючої Держави. У разі необхідності центральний орган запитуваної Держави може скласти письмовий протокол щодо готовності особи з'явитися у запитуючій Державі. Центральний орган запитуваної Держави невідкладно інформує центральний орган запитуючої Держави про відповідь особи.

Стаття 20. ПЕРЕДАЧА ОСІБ, ЯКИХ СТОСУЄТЬСЯ КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Особа, якої стосується кримінальне провадження в запитуваній Державі, чия присутність в запитуючій Державі необхідна для цілей надання допомоги згідно з цією Конвенцією, тимчасово передається запитуючій Державі з цією метою в разі згоди особи та запитуваної Держави на передачу.

Особа, якої стосується кримінальне провадження в запитуючій Державі, чия присутність в запитуваній Державі необхідна для цілей надання допомоги згідно з цією Конвенцією, тимчасово передається запитуваній Державі в разі згоди особи та обох Держав.

У вищезазначених заходах може бути відмовлено з наведених нижче причин, зокрема:

а) якщо особа, яка перебуває під вартою або відбуває покарання, не дає згоди на передачу;

б) якщо присутність особи необхідна для розслідування або кримінального провадження, що здійснюється в межах юрисдикції, де вона перебуває;

с) якщо є інші причини юридичного або іншого характеру, визначені компетентним органом запитуваної або запитуючої Держави.

Для цілей цієї статті:

а) приймаюча Держава має повноваження та зобов'язання тримати передану особу під вартою, якщо інше не вказано Державою, що направляє;

б) приймаюча Держава повертає передану особу Державі, що направила, як тільки дозволять обставини або в інший час, погоджений центральними органами обох Держав;

с) Державі, що направила, не потрібно порушувати процедуру екстрадиції для повернення переданої особи;

д) переданій особі зараховується у строк відбування покарання, призначеного в Державі, що направила, час перебування в приймаючій Державі; і

е) тривалість часу, проведеного особою у приймаючій Державі, не повинна перевищувати строку, що залишився до завершення відбування покарання, або 60 днів, залежно від того, який строк менший, за винятком випадків, коли особа та обидві Держави погодились на продовження строку.

Стаття 21. ТРАНЗИТ

Держави-учасниці співпрацюють, наскільки це можливо, у переміщенні через їхні території осіб, згаданих у попередній статті, за умови, що відповідний центральний орган було попередньо належним чином повідомлено про такий транзит і що такі особи переміщуються у супроводі представників запитуючої Держави.

Таке попереднє повідомлення не потрібне у разі використання повітряного транспорту, коли на території Держави-учасниці або Держав-учасниць, над якими здійснюватиметься політ, посадка не запланована.

Стаття 22. ГАРАНТІЇ НЕДОТОРКАНОСТІ

Для явки або передачі особи, яка погодилася давати пояснення або показання відповідно до положень цієї Конвенції, якщо особа або Держава, що направляє, просить про це, вимагається, щоб до такої явки або передачі приймаюча Держава надала гарантії недоторканності, згідно з якими особа, перебуваючи в приймаючій Державі, не буде:

а) затримана або притягнута до кримінальної відповідальності за правопорушення, вчинені до її виїзду з території Держави, що направляє;

б) зобов'язана давати пояснення або показання щодо провадження, не зазначеного в запиті; або

с) затримана чи притягнута до кримінальної відповідальності на підставі будь-якої зробленої нею заяви, окрім випадків неповаги до суду або завідомо неправдивих показань.

Зазначені вище гарантії недоторканності припиняються, якщо особа добровільно залишається на території приймаючої Держави протягом більш ніж 10 днів після того, як її присутність там більше не є необхідною, про що повідомлено Державі, що направила.

Стаття 23

Свідкам чи експертам надаються у разі необхідності і в тій мірі, в якій це можливо, відповідні списки питань, анкети або опитувальні листи.

РОЗДІЛ IV ПЕРЕДАЧА ІНФОРМАЦІЇ І ЗАПИСІВ

Стаття 24

У разі, коли допомога надається відповідно до цієї Конвенції, запитувана Держава на запит і відповідно до своїх внутрішніх правил надає запитуючій Державі копію публічних документів, записів або інформації, які зберігаються в урядових органах або установах запитуваної Держави.

Запитувана Держава може надавати копії будь-якого документа, запису або іншої інформації, які зберігаються в урядовому органі або установі цієї Держави, які не є публічними за своїм характером, в тому ж обсязі і на таких самих умовах, на яких вони надаються її власним судовим або іншим правоохоронним органам. Запитувана Держава на свій розсуд може частково або повністю відмовити в задоволенні будь-якого запиту, направленого згідно з положеннями цього абзацу.

Стаття 25. ОБМЕЖЕННЯ НА ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ АБО ДОКАЗІВ

Запитуюча Держава не може розкривати чи використовувати будь-яку інформацію або докази, отримані в ході застосування цієї Конвенції, для інших цілей, ніж ті, які зазначені в запиті про допомогу, без попередньої згоди центрального органу запитуваної Держави.

У виняткових випадках, якщо запитуючій Державі потрібно повністю або частково розкрити і використати інформацію або докази для цілей інших, ніж ті, які зазначені в запиті, вона запитує дозвіл на це у запитуваної Держави,

яка на свій розсуд може повністю або частково задовольнити або відхилити запит.

При розкритті чи використанні інформації або доказів в обсязі, необхідному для належного виконання правил або формальностей, зазначених у запиті, не вимагається отримання дозволу, згаданого в цій статті.

У разі необхідності запитувана Держава може попросити, щоб надані інформація або докази залишалися конфіденційними відповідно до умов, встановлених центральним органом. Якщо запитуюча сторона не може виконати таке прохання, центральні органи консультуються з метою визначення взаємоприйнятних умов конфіденційності.

РОЗДІЛ V ПРОЦЕДУРА

Стаття 26

Запити про допомогу повинні містити таку інформацію:

а) злочин, якого стосуються процесуальні дії; короткий опис істотних фактів, що стосуються злочину, розслідування або кримінального провадження, про які йдеться; і опис фактів, яких стосується запит;

б) провадження, яке є підставою для запиту про допомогу, з точним описом такого провадження;

с) де доречно, опис будь-якого провадження або іншої спеціальної вимоги запитуючої Держави;

д) точний опис запитуваної допомоги та будь-яку інформацію, необхідну для виконання цього запиту.

Якщо запитувана Держава не може виконати запит про допомогу, вона повертає запит запитуючій Державі з поясненням причин цього.

Запитувана Держава може попросити надати додаткову інформацію, коли це необхідно для виконання запиту відповідно до її внутрішнього законодавства або для сприяння його виконанню.

У разі необхідності, запитуюча Держава діє відповідно до положень останнього абзацу статті 24 цієї Конвенції.

Стаття 27

Документи, що направляються через центральні органи відповідно до цієї Конвенції, звільняються від засвідчення або підтвердження автентичності.

Стаття 28

Запити про допомогу і супровідні документи повинні бути перекладені державною мовою запитуваної Держави.

Стаття 29

Запитувана Держава несе всі витрати звичайного характеру, пов'язані з виконанням запиту на своїй території, за винятком витрат, зазначених нижче, які покриваються запитуючою Державою:

- а) винагороди експертів; і
- б) подорожні та інші витрати, пов'язані з подорожуванням осіб з території однієї Держави до іншої.

Якщо стає очевидно, що опрацювання запиту може тягнути витрати надзвичайного характеру, Держави-учасниці консультуються з метою визначення умов, на яких допомога може бути надана.

Стаття 30

Настільки, наскільки вони вважають це доцільним і необхідним для сприяння виконанню цієї Конвенції, Держави-учасниці можуть обмінюватися інформацією з питань, пов'язаних з її застосуванням.

Стаття 31

Кожна Сторона керується своїм внутрішнім законодавством, яке регулює відповідальність за шкоду, спричинену діями її органів при виконанні цієї Конвенції.

Жодна зі Сторін не несе відповідальності за шкоду, що може бути завдана внаслідок дій органів іншої Сторони при складенні або виконанні запиту відповідно до цієї Конвенції.

РОЗДІЛ VI ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 32

Ця Конвенція відкрита для підписання Державами-членами Організації Американських Держав.

Стаття 33

Ця Конвенція підлягає ратифікації. Ратифікаційні грамоти здають на зберігання Генеральному секретаріату Організації Американських Держав.

Стаття 34

Ця Конвенція є відкритою для приєднання будь-якою іншою Державою. Документи про приєднання здають на зберігання Генеральному секретаріату Організації Американських Держав.

Стаття 35

Кожна Держава може зробити застереження до цієї Конвенції під час підписання, затвердження, ратифікації або приєднання за умови, що кожне застереження стосується принаймні одного окремого положення і не є несумісним з предметом і метою Конвенції.

Стаття 36

Ця Конвенція не повинна тлумачитися як така, що зачіпає чи обмежує чинні зобов'язання відповідно до інших міжнародних двосторонніх або багатосторонніх конвенцій, які містять чи можуть містити положення, що регулюють окремі аспекти міжнародної правової допомоги в кримінальних справах, частково або в цілому, або більш сприятливу практику, якої ці Держави можуть дотримуватися в цьому питанні.

Стаття 37

Ця Конвенція набирає чинності на тридцятий день з дати здачі на зберігання другої ратифікаційної грамоти.

Для кожної Держави, яка ратифікує або приєднується до Конвенції після здачі на зберігання другої ратифікаційної грамоти, Конвенція набирає чинності на тридцятий день з дати здачі на зберігання такою Державою своєї ратифікаційної грамоти або документа про приєднання.

Стаття 38

Якщо Держава-учасниця має дві або більше територіальні одиниці, в яких різні правові системи регулюють питання, яких стосується ця Конвенція, вона під час підписання, ратифікації або приєднання заявляє, чи поширюється ця Конвенція на всі її територіальні одиниці або тільки на одну чи декілька з них.

Такі заяви можуть бути змінені подальшими заявами, які чітко визначають територіальну одиницю або одиниці, на які поширюється ця Конвенція. Такі подальші заяви передаються Генеральному секретаріату Організації Американських Держав і набирають чинності через тридцять днів з дати їх отримання.

Стаття 39

Ця Конвенція є чинною протягом невизначеного періоду часу, але будь-яка з Держав-учасниць може денонсувати її. Документ про денонсацію здають на зберігання Генеральному секретаріату Організації Американських Держав. Через один рік з дня здачі документа про денонсацію Конвенція припиняє свою дію для Держави, яка її денонсувала, але залишається чинною для інших Держав-учасниць.

Стаття 40

Оригінал цієї Конвенції, тексти якої англійською, іспанською, португальською та французькою мовами є рівноавтентичними, здають на зберігання Генеральному секретаріату Організації Американських Держав, який надсилає засвідчені копії її тексту Секретаріату Організації Об'єднаних Націй для реєстрації та публікації відповідно до статті 102 Статуту ООН. Генеральний секретаріат Організації Американських Держав повідомляє Державам-членам цієї Організації та Державам, які приєдналися до Конвенції, про підписання, здачу на зберігання ратифікаційних грамот, документів про приєднання та денонсацію, а також застережень, якщо вони є. Він також передає заяви, згадані у статті 38 цієї Конвенції.

CONVENCION INTERAMERICANA SOBRE
ASISTENCIA MUTUA EN MATERIA PENAL
Adoptada en Nassau, Bahamas,
el 23 de mayo de 1992,
en el Vigésimo Segundo Período Ordinario
de Sesiones de la Asamblea General

INTER-AMERICAN CONVENTION ON MUTUAL
ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS
Adopted at Nassau, Bahamas,
on May 23, 1992,
at the Second Regular Session of
the General Assembly

CONVENÇÃO INTERAMERICANA SOBRE ASSISTÊNCIA
MÚTUA EM MATÉRIA PENAL
Adotado em Nassau, Bahamas, em
23 de maio de 1992,
no Vigésimo Segundo Período Ordinário de
Sessões da Assembléia Geral

CONVENTION INTERAMERICAINE SUR L'ENTRAIDE
EN MATIERE PENALE
Adopté à Nassau, Bahamas, le
23 de mai de 1992,
lors de la vingt deuxième
Session Ordinaire de l'Assemblée Générale

CONVENCION INTERAMERICANA SOBRE ASISTENCIA MUTUA
EN MATERIA PENAL

CONVENCION INTERAMERICANA SOBRE ASISTENCIA MUTUA
EN MATERIA PENAL

PREAMBULO

LOS ESTADOS MIEMBROS DE LA ORGANIZACION
DE LOS ESTADOS AMERICANOS,

CONSIDERANDO:

Que la Carta de la Organización de los Estados Americanos en su artículo 2, literal (e), establece como propósito esencial de los Estados americanos "procurar la solución de los problemas políticos, jurídicos y económicos que se susciten entre ellos", y

Que la adopción de reglas comunes en el campo de la asistencia mutua en materia penal contribuirá a ese propósito,

Adoptan la siguiente Convención Interamericana sobre Asistencia Mutua en Materia Penal:

CAPITULO I

DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1. OBJETO DE LA CONVENCION

Los Estados Partes se comprometen a brindarse asistencia mutua en materia penal, de acuerdo con las disposiciones de la presente Convención.

Artículo 2. APLICACION Y ALCANCE DE LA CONVENCION

Los Estados Partes se prestarán asistencia mutua en investigaciones, juicios y actuaciones en materia penal referentes a delitos cuyo conocimiento sea de competencia del Estado requiriente al momento de solicitarse la asistencia.

Esta Convención no faculta a un Estado Parte para emprender en el territorio de otro Estado Parte el ejercicio de la jurisdicción ni el desempeño de funciones reservadas exclusivamente a las autoridades de la otra Parte por su legislación interna.

Esta Convención se aplica únicamente a la prestación de asistencia mutua entre los Estados Partes; sus disposiciones no otorgan derecho a los particulares para obtener o excluir pruebas, o para impedir la ejecución de cualquier solicitud de asistencia.

Artículo 3. AUTORIDAD CENTRAL

Cada Estado designará una Autoridad Central en el momento de la firma, ratificación o adhesión a la presente Convención.

Las Autoridades Centrales serán responsables por el envío y recibimiento de las solicitudes de asistencia.

Las Autoridades Centrales se comunicarán mutuamente en forma directa para todos los efectos de la presente Convención.

Artículo 4

La asistencia a que se refiere la presente Convención, teniendo en cuenta la diversidad de los sistemas jurídicos de los Estados Partes, se basará en solicitudes de cooperación de las autoridades encargadas de la investigación o enjuiciamiento de delitos en el Estado requiriente.

Artículo 5. DOBLE INCRIMINACION

La asistencia se prestará aunque el hecho que la origine no sea punible según la legislación del Estado requerido.

Cuando la solicitud de asistencia se refiera a las siguientes medidas: a) embargo y secuestro de bienes; y b) inspecciones e incautaciones, incluidos registros domiciliarios y allanamientos, el Estado requerido podrá no prestar la asistencia si el hecho que origina la solicitud no fuera punible conforme a su ley.

Artículo 6

Para los efectos de esta Convención, el hecho debe ser punible con pena de un año o más de prisión en el Estado requiriente.

Artículo 7. AMBITO DE APLICACION

La asistencia prevista en esta Convención comprenderá, entre otros, los siguientes actos:

- a. notificación de resoluciones y sentencias;
- b. recepción de testimonios y declaraciones de personas;
- c. notificación de testigos y peritos a fin de que rindan testimonio;
- d. práctica de embargo y secuestro de bienes, inmovilización de activos y asistencia en procedimientos relativos a la incautación;
- e. efectuar inspecciones o incautaciones;
- f. examinar objetos y lugares;
- g. exhibir documentos judiciales;
- h. remisión de documentos, informes, información y elementos de prueba;
- i. el traslado de personas detenidas, a los efectos de la presente Convención, y

- j. cualquier otro acto siempre que hubiere acuerdo entre el Estado requiriente y el Estado requerido.

Artículo 8. DELITOS MILITARES

Esta Convención no se aplicará a los delitos sujetos exclusivamente a la legislación militar.

Artículo 9. DENEGACION DE ASISTENCIA

El Estado requerido podrá denegar la asistencia cuando a su juicio:

- a. la solicitud de asistencia fuere usada con el objeto de juzgar a una persona por un cargo por el cual dicha persona ya fue previamente condenada o absuelta en un juicio en el Estado requiriente o requerido;
- b. la investigación ha sido iniciada con el objeto de procesar, castigar o discriminar en cualquier forma contra persona o grupo de personas por razones de sexo, raza, condición social, nacionalidad, religión o ideología;
- c. la solicitud se refiere a un delito político o conexo con un delito político, o delito común perseguido por una razón política;
- d. se trata de una solicitud originada a petición de un tribunal de excepción o de un tribunal ad hoc;
- e. se afecta el orden público, la soberanía, la seguridad o los intereses públicos fundamentales, y
- f. la solicitud se refiere a un delito tributario. No obstante, se prestará la asistencia si el delito se comete por una declaración intencionalmente falsa efectuada en forma oral o por escrito, o por una omisión intencional de declaración, con el objeto de ocultar ingresos provenientes de cualquier otro delito comprendido en la presente Convención.

CAPITULO II

SOLICITUD, TRAMITE Y EJECUCION DE LA ASISTENCIA

Artículo 10. SOLICITUD DE ASISTENCIA: REGULACION

Las solicitudes de asistencia libradas por el Estado requiriente se harán por escrito y se ejecutarán de conformidad con el derecho interno del Estado requerido.

En la medida en que no se contravenga la legislación del Estado requerido, se cumplirán los trámites mencionados en la solicitud de asistencia en la forma expresada por el Estado requiriente.

Artículo 11

El Estado requerido podrá, con explicación de causa, postergar la ejecución de cualquier solicitud que le haya sido formulada en caso de que sea necesario continuar una investigación o procedimiento en el Estado requerido.

Artículo 12

Los documentos y objetos enviados en cumplimiento de un pedido de asistencia serán devueltos al Estado requerido dentro del menor plazo posible, a menos que éste lo decida de otra manera.

Artículo 13: REGISTRO, EMBARGO, SECUESTRO Y ENTREGA DE OBJETOS

El Estado requerido cumplirá la solicitud relativa a registro, embargo, secuestro y entrega de cualquier objeto, comprendidos, entre otros, documentos, antecedentes o efectos, si la Autoridad competente determina que la solicitud contiene la información que justifique la medida propuesta. Dicha medida se someterá a la ley procesal y sustantiva del Estado requerido.

Conforme a lo previsto en la presente Convención, el Estado requerido determinará según su ley cualquier requerimiento necesario para proteger los intereses de terceros sobre los objetos que hayan de ser trasladados.

Artículo 14. MEDIDAS DE ASEGURAMIENTO DE BIENES

La Autoridad Central de una de las Partes podrá comunicar a la Autoridad Central de la otra Parte la información que posea sobre la existencia en el territorio de esta última, de los ingresos, frutos o instrumentos de un delito.

Artículo 15

Las Partes se prestarán asistencia mutua, en la medida permitida por sus leyes, para promover los procedimientos precautorios y las medidas de aseguramiento de los ingresos, frutos o instrumentos del delito.

Artículo 16. FECHA, LUGAR Y MODALIDAD DE LA EJECUCION DE LA SOLICITUD DE ASISTENCIA

El Estado requerido fijará la fecha y sede de la ejecución del pedido de asistencia y podrá comunicárselas al Estado requiriente.

Las autoridades y las partes interesadas, o sus representantes, del Estado requiriente, podrán, previo conocimiento de la Autoridad Central del Estado requerido, estar presentes y participar en la ejecución de la solicitud de asistencia en la medida en que no lo prohíba la legislación del Estado requerido y haya expreso consentimiento de sus autoridades al respecto.

CAPITULO III

NOTIFICACION DE RESOLUCIONES, PROVIDENCIAS Y SENTENCIAS Y COMPARECENCIA DE TESTIGOS Y PERITOS

Artículo 17

A solicitud del Estado requiriente, el Estado requerido efectuará la notificación de las resoluciones, sentencias u otros documentos provenientes de las autoridades competentes del Estado requiriente.

Artículo 18. TESTIMONIO EN EL ESTADO REQUERIDO

A solicitud del Estado requiriente cualquier persona que se encuentre en el Estado requerido será citada a comparecer conforme a la legislación del Estado requerido ante autoridad competente para prestar testimonio o aportar documentos, antecedentes o elementos de prueba.

Artículo 19. TESTIMONIO EN EL ESTADO REQUIRIENTE

Quando el Estado requiriente solicite la comparecencia de una persona en su territorio para prestar testimonio o rendir informe, el Estado requerido invitará al testigo o perito a comparecer en forma voluntaria ante la autoridad competente del Estado requiriente y sin utilizar medidas conminatorias o coercitivas. Si se considera necesario, la Autoridad Central del Estado requerido podrá registrar por escrito el consentimiento de la persona a comparecer en el Estado requiriente. La Autoridad Central del Estado requerido informará con prontitud a la Autoridad Central del Estado requiriente de dicha respuesta.

Artículo 20. TRASLADO DE DETENIDOS

La persona sujeta a un procedimiento penal en el Estado requerido cuya comparecencia en el Estado requiriente sea necesaria en virtud de la asistencia prevista en la presente Convención será trasladada temporalmente con ese fin al Estado requiriente, siempre que esa persona y el Estado requerido consientan dicho traslado.

La persona sujeta a un procedimiento penal en el Estado requiriente cuya comparecencia en el Estado requerido sea necesaria en virtud de la asistencia prevista en la presente Convención, será trasladada temporalmente al Estado requerido, siempre que lo consienta esa persona y ambos Estados estén de acuerdo.

Lo establecido anteriormente podrá ser denegado, entre otros, en los siguientes casos:

- a. si la persona detenida o que se encuentre cumpliendo una pena negare su consentimiento a tal traslado;

- b. mientras su presencia fuera necesaria en una investigación o juicio penal pendiente en la jurisdicción a la que se encuentra sujeta la persona;
- c. si existen otras consideraciones de orden legal o de otra índole, determinadas por la autoridad competente del Estado requerido o requiriente.

A los efectos del presente artículo:

- a. el Estado receptor tendrá potestad y la obligación de mantener bajo custodia física a la persona trasladada, a menos que el Estado remitente indique lo contrario;
- b. el Estado receptor devolverá a la persona trasladada al Estado que la envió tan pronto como las circunstancias lo permitan o con sujeción a lo acordado entre las autoridades centrales de ambos Estados;
- c. respecto a la devolución de la persona trasladada, no será necesario que el Estado remitente promueva un procedimiento de extradición;
- d. el tiempo transcurrido en el Estado receptor será computado, a los efectos del cumplimiento de la sentencia que le hubiera sido impuesta en el Estado remitente, y
- e. la permanencia de esa persona en el Estado receptor en ningún caso podrá exceder del período que le reste para el cumplimiento de la condena o de sesenta días, según el plazo que se cumpla primero, a menos que la persona y ambos Estados consientan prorrogarlo.

Artículo 21. TRANSITO

Los Estados Partes prestarán su colaboración, en la medida de lo posible, para el tránsito por su territorio de las personas mencionadas en el artículo anterior, siempre que haya sido notificada con la debida antelación la Autoridad Central respectiva y que estas personas viajen bajo la custodia de agentes del Estado requeriente.

El mencionado aviso previo no será necesario cuando se haga uso de los medios de transporte aéreo y no se haya previsto ningún aterrizaje regular en el territorio del o de los Estados Partes que se vaya a sobrevolar.

Artículo 22. SALVOCONDUCTO

La comparecencia o traslado de la persona que consienta declarar o dar testimonio según lo dispuesto en la presente Convención estará condicionado, si la persona o el Estado remitente lo solicitan con anterioridad a dicha comparecencia o traslado, a que el Estado requerido conceda un salvoconducto bajo el cual, mientras se encuentre en ese Estado, no podrá:

- a. ser detenida o enjuiciada por delitos anteriores a su salida del territorio del Estado remitente;
- b. ser requerida para declarar o dar testimonio en procedimientos no especificados en la solicitud, y
- c. ser detenida o enjuiciada con base en la declaración que preste, salvo en caso de desacato o falso testimonio.

El salvoconducto previsto en el párrafo anterior cesará cuando la persona prolongue voluntariamente su estadía en el territorio del Estado receptor por más de diez días a partir del momento en que su presencia ya no fuere necesaria en ese Estado, conforme a lo comunicado al Estado remitente.

Artículo 23

Tratándose de testigos o peritos se acompañarán, en la medida necesaria y posible, los pliegos de preguntas, interrogatorios o cuestionarios correspondientes.

CAPITULO IV

REMISION DE INFORMACIONES Y ANTECEDENTES

Artículo 24

En los casos en que la asistencia proceda según esta Convención, previa solicitud, y de acuerdo con su procedimiento interno, el Estado requerido facilitará al Estado requiriente copia de los documentos, antecedentes o informaciones de carácter público que obran en los organismos y dependencias gubernamentales del Estado requerido.

El Estado requerido podrá facilitar copias de cualquier documento, antecedentes o informaciones que obren en un organismo o dependencia gubernamental de dicho Estado pero que no sean de carácter público, en igual medida y con sujeción a las mismas condiciones en que se facilitarían a sus propias autoridades judiciales, u otras encargadas de la aplicación de la ley. El Estado requerido podrá, a su juicio, denegar total o parcialmente una solicitud formulada al amparo de este párrafo.

Artículo 25. LIMITACION AL USO DE INFORMACION O PRUEBAS

El Estado requiriente no podrá divulgar o utilizar ninguna información o prueba obtenida en aplicación de la presente Convención para propósitos diferentes a aquellos especificados en la solicitud de asistencia, sin previo consentimiento de la Autoridad Central del Estado requerido.

En casos excepcionales, si el Estado requiriente necesitare divulgar y utilizar, total o parcialmente, la información o prueba para propósitos diferentes a los especificados,

solicitará la autorización correspondiente del Estado requerido, el que, a su juicio, podrá acceder o negar, total o parcialmente, lo solicitado.

La información o prueba que deba ser divulgada y utilizada, en la medida necesaria para el apropiado cumplimiento del procedimiento o diligencias especificadas en la solicitud, no estarán sujetas al requerimiento de autorización a que se refiere este artículo.

Cuando resulte necesario, el Estado requerido podrá solicitar que la información o las pruebas suministradas se conserven en confidencialidad de conformidad con las condiciones que especifique la Autoridad Central. Si la Parte requiriente no puede cumplir con tal solicitud, las autoridades centrales se consultarán para determinar las condiciones de confidencialidad que mutuamente resulten convenientes.

CAPITULO V

PROCEDIMIENTO

Artículo 26

Las solicitudes de asistencia deberán contener las siguientes indicaciones:

- a. delito a que se refiere el procedimiento y descripción sumaria de los hechos constitutivos del mismo, investigación o juicio penal de que se trate y descripción de los hechos a que se refiere la solicitud;
- b. acto que origina la solicitud de asistencia con una descripción precisa del mismo;
- c. cuando sea pertinente, la descripción de cualquier procedimiento u otros requisitos especiales del Estado requiriente;
- d. descripción precisa de la asistencia que se solicita y toda la información necesaria para el cumplimiento de la solicitud.

Cuando una solicitud de asistencia no pueda ser cumplida por el Estado requerido, éste la devolverá al Estado requiriente con explicación de la causa.

El Estado requerido podrá pedir información adicional cuando sea necesaria para dar cumplimiento a la solicitud de conformidad con su derecho interno o para facilitar dicho cumplimiento.

Cuando resulte necesario, el Estado requiriente procederá, en su caso, conforme a lo previsto en el último párrafo del artículo 24 de la presente Convención.

Artículo 27

Los documentos que se tramiten de acuerdo con esta Convención a través de las Autoridades Centrales estarán dispensados de legalización o autenticación.

Artículo 28

Las solicitudes de asistencia y la documentación anexa deberán ser traducidas a un idioma oficial del Estado requerido.

Artículo 29

El Estado requerido se hará cargo de todos los gastos ordinarios de ejecución de una solicitud dentro de su territorio, con excepción de los siguientes, que serán sufragados por el Estado requiriente:

- a. honorarios de peritos, y
- b. gastos de viaje y conexos provenientes del transporte de personas del territorio de un Estado al del otro.

Si aparece que la tramitación de la solicitud pudiere ocasionar costos extraordinarios, los Estados Partes se consultarán para determinar los términos y condiciones bajo los cuales la asistencia podría ser prestada.

Artículo 30

En la medida en que lo estimen útil y necesario para el mejor cumplimiento de la presente Convención, los Estados Partes podrán intercambiar información sobre asuntos relacionados con la aplicación de la misma.

Artículo 31. RESPONSABILIDAD

La ley interna de cada Parte regula la responsabilidad por daños que pudieran emerger de los actos de sus autoridades en la ejecución de esta Convención.

Ninguna de las Partes será responsable por los daños que puedan surgir de actos de las autoridades de la otra Parte en la formulación o ejecución de una solicitud conforme a esta Convención.

CAPITULO VI

CLAUSULAS FINALES

Artículo 32

La presente Convención estará abierta a la firma de los Estados miembros de la Organización de los Estados Americanos.

Artículo 33

La presente Convención estará sujeta a ratificación. Los instrumentos de ratificación se depositarán en la Secretaría General de la Organización de los Estados Americanos.

Artículo 34

La presente Convención quedará abierta a la adhesión de cualquier otro Estado. Los instrumentos de adhesión se depositarán en la Secretaría General de la Organización de los Estados Americanos.

Artículo 35

Cada Estado podrá formular reservas a la presente Convención al momento de firmarla, aprobarla, ratificarla o adherir a ella, siempre que la reserva verse sobre una o más disposiciones específicas y no sea incompatible con el objeto y fin de la Convención.

Artículo 36

La presente Convención no se interpretará en el sentido de afectar o restringir las obligaciones en vigencia, según los términos de cualquier otra convención internacional, bilateral o multilateral que contenga o pueda contener cláusulas que rijan aspectos específicos de asistencia mutua en materia penal, en forma parcial o total, ni las prácticas más favorables que dichos Estados pudieran observar en la materia.

Artículo 37

La presente Convención entrará en vigor el trigésimo día a partir de la fecha en que haya sido depositado el segundo instrumento de ratificación.

Para cada Estado que ratifique la Convención o adhiera a ella después de haber sido depositado el segundo instrumento de ratificación, la Convención entrará en vigor el trigésimo día a partir de la fecha en que tal Estado haya depositado su instrumento de ratificación o adhesión.

Artículo 38

Los Estados Partes que tengan dos o más unidades territoriales en las que rijan distintos sistemas jurídicos relacionados con cuestiones tratadas en la presente Convención deberán declarar, en el momento de la firma, ratificación o adhesión, que la Convención se aplicará a todas sus unidades territoriales o solamente a una o más de ellas.

Tales declaraciones podrán ser modificadas mediante declaraciones ulteriores, que especificarán expresamente la unidad o las unidades territoriales a las que se aplicará la presente Convención. Dichas declaraciones ulteriores se transmitirán a la Secretaría General de la Organización de los

Estados Americanos y surtirán efectos treinta días después de recibidas.

Artículo 39

La presente Convención regirá indefinidamente, pero cualquiera de los Estados Partes podrá denunciarla. El instrumento de denuncia será depositado en la Secretaría General de la Organización de los Estados Americanos. Transcurrido un año, contado a partir de la fecha de depósito del instrumento de denuncia, la Convención cesará en sus efectos para el Estado denunciante, quedando subsistente para los demás Estados Partes.

Artículo 40

El instrumento original de la presente Convención, cuyos textos en español, francés, inglés y portugués son igualmente auténticos, será depositado en la Secretaría General de la Organización de los Estados Americanos, la que enviará copias auténticas de su texto para su registro y publicación a la Secretaría General de las Naciones Unidas, de conformidad con el artículo 102 de su Carta constitutiva. La Secretaría General de la Organización de los Estados Americanos notificará a los Estados miembros de esta Organización y a los Estados que hayan adherido a la Convención acerca de las firmas y los depósitos de instrumentos de ratificación, adhesión y denuncia, así como de las reservas que se formularen. También le transmitirá las declaraciones previstas en el artículo 38.

INTER-AMERICAN CONVENTION ON MUTUAL ASSISTANCE
IN CRIMINAL MATTERS

INTER-AMERICAN CONVENTION ON MUTUAL ASSISTANCE
IN CRIMINAL MATTERS

PREAMBLE

WHEREAS:

The Charter of the Organization of American States, in Article 2.e, establishes that an essential objective of the American states is "to seek the solution of political, juridical, and economic problems that may arise among them"; and

The adoption of common rules in the field of mutual assistance in criminal matters will contribute to the attainment of this goal,

THE MEMBER STATES OF THE ORGANIZATION OF AMERICAN STATES

Do hereby adopt the following Inter-American Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters:

CHAPTER I

GENERAL PROVISIONS

Article 1. PURPOSE OF THE CONVENTION

The states parties undertake to render to one another mutual assistance in criminal matters, in accordance with the provisions of this convention.

Article 2. SCOPE AND APPLICATION OF THE CONVENTION

The states parties shall render to one another mutual assistance in investigations, prosecutions, and proceedings that pertain to crimes over which the requesting state has jurisdiction at the time the assistance is requested.

This convention does not authorize any state party to undertake, in the territory of another state party, the exercise of jurisdiction or the performance of functions that are placed within the exclusive purview of the authorities of that other party by its domestic law.

This convention applies solely to the provision of mutual assistance among states parties. Its provisions shall not create any right on the part of any private person to obtain or exclude any evidence or to impede execution of any request for assistance.

Article 3. CENTRAL AUTHORITY

Each state shall designate a central authority at the time of signature or ratification of this convention or accession hereto.

The central authorities shall be responsible for issuing and receiving requests for assistance.

The central authorities shall communicate directly with one another for all purposes of this convention.

Article 4

In view of the diversity of the legal systems of the states parties, the assistance to which this convention refers shall be based upon requests for cooperation from the authorities responsible for criminal investigation or prosecution in the requesting state.

Article 5. DOUBLE CRIMINALITY

The assistance shall be rendered even if the act that gives rise to it is not punishable under the legislation of the requested state.

When the request for assistance pertains to the following measures: (a) immobilization and sequestration of property and (b) searches and seizures, including house searches, the requested state may decline to render the assistance if the act that gives rise to the request is not punishable under its legislation.

Article 6

For the purposes of this convention, the act that gives rise to the request must be punishable by one year or more of imprisonment in the requesting state.

Article 7. SCOPE OF APPLICATION

The assistance envisaged under this convention shall include the following procedures, among others:

- a. notification of rulings and judgments;
- b. taking of testimony or statements from persons;
- c. summoning of witnesses and expert witnesses to provide testimony;
- d. immobilization and sequestration of property, freezing of assets, and assistance in procedures related to seizures;
- e. searches or seizures;
- f. examination of objects and places;
- g. service of judicial documents;
- h. transmittal of documents, reports, information, and evidence;

- i. transfer of detained persons for the purpose of this convention; and
- j. any other procedure provided there is agreement between the requesting state and the requested state.

Article 8. MILITARY CRIMES

This convention shall not apply to crimes that are subject exclusively to military legislation.

Article 9. REFUSAL OF ASSISTANCE

The requested state may refuse assistance when it determines that:

- a. The request for assistance is being used in order to prosecute a person on a charge with respect to which that person has already been sentenced or acquitted in a trial in the requesting or requested state;
- b. The investigation has been initiated for the purpose of prosecuting, punishing, or discriminating in any way against an individual or group of persons for reason of sex, race, social status, nationality, religion, or ideology;
- c. The request refers to a crime that is political or related to a political crime, or to a common crime prosecuted for political reasons;
- d. The request has been issued at the request of a special or ad hoc tribunal;
- e. Public policy (ordre public), sovereignty, security, or basic public interests are prejudiced; and
- f. The request pertains to a tax crime. Nevertheless, the assistance shall be granted if the offense is committed by way of an intentionally incorrect statement, whether oral or written, or by way of an intentional failure to declare income derived from any other offense covered by this convention for the purpose of concealing such income.

CHAPTER II

REQUESTS FOR ASSISTANCE, PROCESSING AND EXECUTION

Article 10. REQUESTS FOR ASSISTANCE

Requests for assistance issued by the requesting state shall be made in writing and shall be executed in accordance with the domestic law of the requested state.

The procedures specified in the request for assistance shall be fulfilled in the manner indicated by the requesting state insofar as the law of the requested state is not violated.

Article 11

The requested state may postpone the execution of any request that has been made to it, with an explanation of its grounds for doing so, if it is necessary to continue an investigation or proceeding in progress in the requested state.

Article 12

Documents and objects delivered in compliance with a request for assistance shall be returned to the requested state as soon as possible, unless the latter decides otherwise.

Article 13. SEARCH, SEIZURE, ATTACHMENT, AND SURRENDER OF PROPERTY

The requested state shall execute requests for search, seizure, attachment, and surrender of any items, documents, records, or effects, if the competent authority determines that the request contains information that justifies the proposed action. That action shall be subject to the procedural and substantive law of the requested state.

In accordance with the provisions of this convention, the requested state shall determine, according to its law, what requirements must be met to protect the interests held by third parties in the items that are to be transferred.

Article 14. MEASURES FOR SECURING ASSETS

The central authority of any party may convey to the central authority of any other party information it has on the existence of proceeds, fruits, or instrumentalities of a crime in the territory of that other party.

Article 15

The parties shall assist each other, to the extent permitted by their respective laws, in precautionary measures and measures for securing the proceeds, fruits, and instrumentalities of the crime.

Article 16. DATE, PLACE AND MODALITY OF THE EXECUTION OF THE REQUEST FOR ASSISTANCE

The requested state shall set the date and place for execution of the request for assistance and may so inform the requesting state.

Officials and interested parties of the requesting state or their representatives may, after informing the central

authority of the requested state, be present at and participate in the execution of the request for assistance, to the extent not prohibited by the law of the requested state, and provided that the authorities of the requested state have given their express consent thereto.

CHAPTER III

SERVICE OF JUDICIAL DECISIONS, JUDGMENTS, AND VERDICTS, AND APPEARANCE OF WITNESSES AND EXPERT WITNESSES

Article 17

At the request of the requesting state, the requested state shall serve notice of decisions, judgments, or other documents issued by the competent authorities of the requesting state.

Article 18. TESTIMONY IN THE REQUESTED STATE

At the request of the requesting state, any person present in the requested state shall be summoned to appear before a competent authority, in accordance with the law of the requested state, to give testimony or to provide documents, records, or evidence.

Article 19. TESTIMONY IN THE REQUESTING STATE

When the requesting state requests that a person appear in its territory to give testimony or a report, the requested state shall invite the witness or expert witness to appear voluntarily, without the use of threats or coercive measures, before the appropriate authority in the requesting state. If deemed necessary, the central authority of the requested state may make a written record of the individual's willingness to appear in the requesting state. The central authority of the requested state shall promptly inform the central authority of the requesting state of the response of the person.

Article 20. TRANSFER OF PERSONS SUBJECT TO CRIMINAL PROCEEDINGS

A person subject to criminal proceedings in the requested state whose presence in the requesting state is needed for purposes of assistance under this convention shall be transferred temporarily to the requesting state for that purpose if the person and the requested state consent to the transfer.

A person subject to criminal proceedings in the requesting state whose presence in the requested state is needed for purposes of assistance under this convention shall be transferred temporarily to the requested state if the person consents and both states agree.

The actions set forth above may be denied for the following reasons, among others:

- a. the individual in custody or serving a sentence refuses to consent to the transfer;
- b. as long as his presence is necessary in an investigation or criminal proceeding that is under way in the jurisdiction to which he is subject at the time;
- c. there are other considerations, whether legal or of another nature, as determined by the competent authority of the requested or requesting state.

For purposes of this article:

- a. the receiving state shall have the authority and the obligation to keep the transferred person in physical custody unless otherwise indicated by the sending state;
- b. the receiving state shall return the transferred person to the sending state as soon as circumstances permit or as otherwise agreed by the central authorities of the two states;
- c. the sending state shall not be required to initiate extradition proceedings for the return of the transferred person;
- d. the transferred person shall receive credit toward service of the sentence imposed in the sending state for time served in the receiving state; and
- e. the length of time spent by the person in the receiving state shall never exceed the period remaining for service of the sentence or 60 days, whichever is less, unless the person and both states agree to an extension of time.

Article 21. TRANSIT

The states parties shall render cooperation, to the extent possible, for travel through their territory of the persons mentioned in the preceding article, provided that the respective central authority has been given due advance notice and that such persons travel in the custody of agents of the requesting state.

Such prior notice shall not be necessary when air transportation is used and no regular landing is scheduled in the territory of the state party or states parties to be overflown.

Article 22. SAFE-CONDUCT

The appearance or transfer of the person who agrees to render a statement or to testify under the provisions of this convention shall require, if the person or the sending state so requests prior to such appearance or transfer, that the receiving state grant safe-conduct under which the person, while in the receiving state, shall not:

- a. be detained or prosecuted for offenses committed prior to his departure from the territory of the sending state;
- b. be required to make a statement or to give testimony in proceedings not specified in the request; or
- c. be detained or prosecuted on the basis of any statement he makes, except in case of contempt of court or perjury.

The safe-conduct specified in the preceding paragraph shall cease when the person voluntarily prolongs his stay in the territory of the receiving state for more than 10 days after his presence is no longer necessary in that state, as communicated to the sending state.

Article 23

In connection with witnesses or expert witnesses, documents containing the relevant questions, interrogatories, or questionnaires shall be forwarded to the extent possible or necessary.

CHAPTER IV

TRANSMITTAL OF INFORMATION AND RECORDS

Article 24

In cases where assistance is carried out under this convention, the requested state, upon request and in accordance with its domestic procedure, shall make available to the requesting state a copy of the public documents, records, or information held by the government agencies or departments of the requested state.

The requested state may make available copies of any document, record, or other information held by a government agency or department of that state that is not public in nature, to the same extent as and subject to the same conditions under which they would be made available to its own judicial authorities or to others responsible for application of the law. The requested state, at its own discretion, may deny, in whole or in part, any request made under the provisions of this paragraph.

Article 25. LIMITATION ON THE USE OF INFORMATION OR EVIDENCE

The requesting state may not disclose or use any information or evidence obtained in the course of application of this convention for purposes other than those specified in the request for assistance without prior consent from the central authority of the requested state.

In exceptional cases, if the requesting state needs to disclose and use, in whole or in part, the information or evidence for purposes other than those specified, it shall request authorization therefor from the requested state, which, at its discretion, may accede to or deny that request, in whole or in part.

The information or evidence that must be disclosed and used to the extent necessary for proper fulfillment of the procedure or formalities specified in the request shall not be subject to the authorization requirement set forth in this article.

When necessary, the requested state may ask that the information or evidence provided remain confidential according to conditions specified by the central authority. If the requesting party is unable to accede to such request, the central authorities shall confer in order to define mutually acceptable terms of confidentiality.

CHAPTER V

PROCEDURE

Article 26

Requests for assistance shall contain the following details:

- a. the crime to which the procedure refers; a summary description of the essential facts of the crime, investigation, or criminal proceeding in question; and a description of the facts to which the request refers;
- b. proceeding giving rise to the request for assistance, with a precise description of such proceeding;
- c. where pertinent, a description of any proceeding or other special requirement of the requesting state;
- d. a precise description of the assistance requested and any information necessary for the fulfillment of that request.

When the requested state is unable to comply with a request for assistance, it shall return the request to the requesting state with an explanation of the reason therefor.

The requested state may request additional information when necessary for fulfillment of the request under its domestic law or to facilitate such fulfillment.

When necessary, the requesting state shall proceed in accordance with the provisions of the last paragraph of Article 24 of this convention.

Article 27

Documents processed through the central authorities in accordance with this convention shall be exempt from certification or authentication.

Article 28

Requests for assistance and the accompanying documentation must be translated into an official language of the requested state.

Article 29

The requested state shall be responsible for all regular costs of executing a request in its territory, except for those listed below, which shall be borne by the requesting state:

- a. fees for expert witnesses; and
- b. travel costs and other expenses related to the transportation of persons from the territory of one state to that of the other.

If it appears that the processing of the request might entail unusual costs, the states parties shall confer to determine the terms and conditions under which the assistance could be rendered.

Article 30

To the extent that they find it useful and necessary for furthering the implementation of this convention, the states parties may exchange information on matters related to its application.

Article 31

The domestic law of each party shall govern liability for damages arising from the acts of its authorities in the execution of this Convention.

Neither party shall be liable for damages that may arise from the acts committed by the authorities of the other

party in the formulation or execution of a request under this Convention.

CHAPTER VI

FINAL CLAUSES

Article 32

This convention shall be open for signature by the member states of the Organization of American States.

Article 33

This convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the General Secretariat of the Organization of American States.

Article 34

This convention shall remain open for accession by any other state. The instruments of accession shall be deposited with the General Secretariat of the Organization of American States.

Article 35

Each state may make reservations to this convention at the time of signature, approval, ratification, or accession, provided that each reservation concerns at least one specific provision and is not incompatible with the object and purpose of the convention.

Article 36

This convention shall not be interpreted as affecting or restricting obligations in effect under any other international, bilateral, or multilateral convention that contains or might contain clauses governing specific aspects of international criminal judicial assistance, wholly or in part, or more favorable practices which those states might observe in the matter.

Article 37

This convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of ratification.

For each state that ratifies or accedes to the convention after the deposit of the second instrument of ratification, the convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such state of its instrument of ratification or accession.

Article 38

If a state party has two or more territorial units in which different systems of law govern matters addressed in this convention, it shall state at the time of signature, ratification, or accession whether this convention will apply to all of its territorial units or only to one or more of them.

Such statements may be amended by way of subsequent statements, which shall expressly indicate the territorial unit or units to which the convention shall apply. Such subsequent declarations shall be transmitted to the General Secretariat of the Organization of American States, and shall become effective thirty days after the date of their receipt.

Article 39

This convention shall remain in force indefinitely, but any of the states parties may denounce it. The instrument of denunciation shall be deposited with the General Secretariat of the Organization of American States. After one year from the date of deposit of the instrument of denunciation, the convention shall cease to be in effect for the denouncing state, but shall remain in effect for the other states parties.

Article 40

The original instrument of this convention, the English, French, Portuguese, and Spanish texts of which are equally authentic, shall be deposited with the General Secretariat of the Organization of American States, which shall forward authenticated copies of the text to the United Nations General Secretariat for registration and publication, in accordance with Article 102 of the United Nations Charter. The General Secretariat of the Organization of American States shall notify the member states of that Organization and those states that have acceded to the convention of the signatures and deposits of instruments of ratification, accession, and denunciation, as well as of reservations, if any. It shall also transmit to them the statements specified in Article 38 of this convention.

CONVENÇÃO INTERAMERICANA
SOBRE ASSISTÊNCIA MÚTUA EM MATÉRIA PENAL

CONVENÇÃO INTERAMERICANA
SOBRE ASSISTÊNCIA MÚTUA EM MATÉRIA PENAL

PREÂMBULO

OS ESTADOS MEMBROS DA ORGANIZAÇÃO DOS ESTADOS AMERICANOS,
CONSIDERANDO:

Que a Carta da Organização dos Estados Americanos, em seu artigo 2, alínea e, estabelece como propósito essencial dos Estados americanos "procurar a solução dos problemas políticos, jurídicos e econômicos que surgirem entre os Estados membros"; e

Que a adoção de regras comuns no campo da assistência mútua em matéria penal contribuirá para esse propósito,

Adotam a seguinte Convenção Interamericana sobre Assistência Mútua em Matéria Penal:

CAPÍTULO I

DISPOSIÇÕES GERAIS

Artigo 1. OBJETO DA CONVENÇÃO

Os Estados Partes comprometem-se a prestar-se assistência mútua em matéria penal, de acordo com as disposições desta Convenção.

Artigo 2. APLICAÇÃO E ALCANCE DA CONVENÇÃO

Os Estados Partes prestar-se-ão assistência mútua nas investigações, processos e procedimentos em matéria penal referentes a delitos cujo conhecimento seja da competência do Estado requerente no momento em que se solicitar a assistência.

Esta Convenção não faculta um Estado Parte a empreender, no território de outro Estado Parte, o exercício da jurisdição nem o desempenho de funções reservadas exclusivamente às autoridades da outra Parte por sua legislação interna.

Esta Convenção aplica-se unicamente à prestação de assistência mútua entre os Estados Partes; suas disposições não autorizam os particulares a obter ou excluir provas nem a impedir o cumprimento de qualquer pedido de assistência.

Artigo 3. AUTORIDADE CENTRAL

Cada Estado designará uma Autoridade Central, no momento da assinatura ou ratificação desta Convenção, ou da adesão à mesma.

As Autoridades Centrais serão responsáveis pelo envio e recebimento dos pedidos de assistência.

As Autoridades Centrais comunicar-se-ão diretamente entre si para todos os efeitos desta Convenção.

Artigo 4.

A assistência a que se refere a presente Convenção, levando em conta a diversidade dos sistemas jurídicos dos Estados Partes, basear-se-á em pedidos de cooperação das autoridades encarregadas da investigação ou do julgamento de delitos no Estado requerente.

Artigo 5. DUPLA INCRIMINAÇÃO

A assistência será prestada, embora o fato que der origem a esta não seja punível segundo a legislação do Estado requerido.

Quando o pedido de assistência referir-se às seguintes medidas: a) embargo e sequestro de bens; b) inspeções e confiscos, incluindo buscas domiciliares, o Estado requerido poderá não prestar a assistência se o fato que der origem ao pedido não for punível de conformidade com sua legislação.

Artigo 6.

Para os efeitos desta Convenção, o fato que der origem ao pedido deve ser punível com pena de um ano ou mais de prisão no Estado requerente.

Artigo 7. ÂMBITO DE APLICAÇÃO

A assistência prevista nesta Convenção compreenderá, entre outros, os seguintes atos:

- a) notificação de decisões judiciais e sentenças;
- b) recebimento de prova testemunhal e declarações de pessoas;
- c) citação de testemunhas e peritos a fim de prestar depoimento;
- d) execução de embargos e sequestros de bens, congelamento de ativos e assistência em procedimentos relativos ao confisco;
- e) realização de inspeções ou confiscos;
- f) exame de objetos e locais;
- g) exibição de documentos judiciais;
- h) remessa de documentos, relatórios, informação e elementos de prova;
- i) transferência de pessoas detidas, para os efeitos desta Convenção; e
- j) qualquer outro ato, desde que haja acordo entre o Estado requerente e o Estado requerido.

Artigo 8. DELITOS MILITARES

Esta Convenção não se aplicará aos delitos sujeitos exclusivamente à legislação militar.

Artigo 9. RECUSA DE ASSISTÊNCIA

O Estado requerido poderá recusar a assistência quando, em sua opinião:

- a) o pedido de assistência for usado com o objetivo de julgar uma pessoa por um delito pelo qual essa pessoa já tiver sido previamente condenada ou absolvida num processo no Estado requerente ou requerido;
- b) a investigação for iniciada com o objetivo de processar, punir ou discriminar de alguma maneira uma pessoa ou grupo de pessoas, por motivo de sexo, raça, condição social, nacionalidade, religião ou ideologia;
- c) o pedido se referir a delito político ou relacionado com delito político, ou a delito comum que estiver sendo processado por motivos políticos;
- d) se tratar de pedido de assistência emanado de um tribunal de exceção ou de um tribunal ad hoc;
- e) for afetada a ordem pública, soberania, segurança ou interesses públicos fundamentais; e
- f) o pedido se referir a um delito fiscal. Não obstante, prestar-se-á a assistência se o delito for cometido por uma declaração intencionalmente falsa feita verbalmente ou por escrito, ou por uma omissão intencional de declaração, com o objetivo de ocultar receitas provenientes de qualquer outro delito previsto nesta Convenção.

CAPÍTULO II

PEDIDO, TRÂMITE E EXECUÇÃO DA ASSISTÊNCIA

Artigo 10. PEDIDOS DE ASSISTÊNCIA: REGULAMENTAÇÃO

Os pedidos de assistência expedidos pela Parte requerente serão feitos por escrito e serão cumpridos de conformidade com o direito interno do Estado requerido.

Na medida em que a legislação do Estado requerido não dispuser nada em contrário, serão cumpridos os trâmites mencionados no pedido de assistência na forma expressa pelo Estado requerente.

Artigo 11.

A Parte requerida poderá, com explicação de causa, adiar a execução de qualquer pedido que lhe tenha sido feito, se for necessário continuar uma investigação ou procedimento no Estado requerido.

Artigo 12.

Os documentos e objetos enviados em cumprimento de um pedido de assistência serão devolvidos ao Estado requerido dentro do menor prazo possível, a menos que este decida de outra maneira.

Artigo 13. BUSCA, EMBARGO, SEQUESTRO E ENTREGA DE OBJETOS

O Estado requerido cumprirá o pedido relativo à busca, embargo, sequestro e entrega de qualquer item compreendidos, entre outros, documentos, antecedentes ou objetos, se a autoridade competente determinar que o pedido contenha a informação que justifique a medida proposta. Essa medida será submetida à lei processual e substantiva do Estado requerido.

Conforme previsto nesta Convenção, o Estado requerido determinará, segundo sua legislação, qualquer requisito necessário para proteger os interesses de terceiros com relação aos objetos que devam ser transferidos.

Artigo 14. MEDIDAS CAUTELARES DE BENS

A Autoridade Central de qualquer das Partes poderá comunicar à Autoridade Central da outra a informação que possuir sobre a existência no território desta última das receitas, produtos ou instrumentos de um delito.

Artigo 15

As Partes prestar-se-ão assistência mútua, na medida permitida por suas leis, para promover os procedimentos cautelares e as medidas de acautelamento das receitas, produtos ou instrumentos do delito.

Artigo 16. DATA, SEDE E MODALIDADE DO CUMPRIMENTO DO PEDIDO DE ASSISTÊNCIA

O Estado requerido fixará a data e sede do cumprimento do pedido de assistência e poderá comunicá-las ao Estado requerente.

As autoridades e as partes interessadas, ou seus representantes, do Estado requerente, poderão, após conhecimento da Autoridade Central do Estado requerido, estar presentes e participar no cumprimento do pedido de assistência na medida em que não o proíba a legislação do Estado requerido e houver expresso consentimento de suas autoridades a esse respeito.

CAPÍTULO III

NOTIFICAÇÃO DE DECISÕES, RESOLUÇÕES E DE SENTENÇAS E COMPARECIMENTO DE TESTEMUNHAS E PERITOS

Artigo 17.

A pedido do Estado requerente, o Estado requerido fará a notificação das decisões ou sentenças ou de outros documentos provenientes das autoridades competentes do Estado requerente.

Artigo 18. TESTEMUNHO NO ESTADO REQUERIDO

A pedido do Estado requerente, qualquer pessoa que se encontrar no Estado requerido deverá ser citada a comparecer, de conformidade com a legislação do Estado requerido, perante uma autoridade competente para prestar depoimento ou apresentar documentos, antecedentes ou elementos de prova.

Artigo 19. TESTEMUNHO NO ESTADO REQUERENTE

Quando o Estado requerente solicitar o comparecimento de uma pessoa em seu território para prestar testemunho ou apresentar relatório, o Estado requerido convidará a testemunha ou perito a comparecer, perante a autoridade competente do Estado requerente, voluntariamente e sem utilizar medidas cominatórias nem coercitivas. Se for considerado necessário, a Autoridade Central do Estado requerido poderá registrar por escrito o consentimento da pessoa em comparecer no Estado requerente. A Autoridade Central do Estado requerido informará imediatamente a Autoridade Central do Estado requerente dessa resposta.

Artigo 20. TRANSFERÊNCIA DE DETIDOS

A pessoa sujeita a um procedimento penal no Estado requerido, cujo comparecimento no Estado requerente for necessário em virtude da assistência prevista nesta Convenção, será transferida provisoriamente com esse fim ao Estado requerente, desde que essa pessoa e o Estado requerido consintam nessa transferência.

A pessoa sujeita a um procedimento penal no Estado requerente, cujo comparecimento no Estado requerido for necessário em virtude da assistência prevista nesta Convenção, será transferida provisoriamente ao Estado requerido, desde que essa pessoa consinta e que os dois Estados estejam de acordo.

O estabelecido anteriormente poderá ser negado nos seguintes casos, entre outros:

- a) se a pessoa detida ou que estiver cumprindo pena negar seu consentimento para a transferência;
- b) enquanto a presença dessa pessoa for necessária para investigação ou para processo penal pendente na jurisdição a que se encontra sujeita a pessoa;
- c) se existirem outras considerações de ordem jurídica ou de outra natureza, determinadas pela autoridade competente do Estado requerido ou requerente.

Para os efeitos deste artigo:

- a) o Estado receptor terá a faculdade e a obrigação de manter sob custódia física a pessoa transferida, a menos que o Estado remetente indique o contrário;
- b) o Estado receptor devolverá a pessoa transferida ao Estado remetente assim que as circunstâncias o permitam, ou sujeito ao acordado entre as Autoridades Centrais de ambos os Estados;
- c) no que se refere à devolução da pessoa transferida, não será necessário que o Estado remetente promova um procedimento de extradição;

- d) o tempo transcorrido no Estado receptor será computado, para os efeitos do cumprimento da sentença que lhe tiver sido imposta no Estado remetente; e
- e) a permanência dessa pessoa no Estado receptor não poderá, em caso algum, exceder o período que falta para o cumprimento da pena ou sessenta dias, conforme o prazo que expirar primeiro, a menos que a pessoa e ambos os Estados consentam em prorrogá-lo.

Artigo 21. TRÂNSITO

Os Estados Partes prestarão sua colaboração, na medida do possível, para o trânsito, por seu território, das pessoas mencionadas no artigo anterior, desde que a Autoridade Central respectiva tenha sido avisada com a devida antecedência e que essas pessoas viagem sob a custódia de agentes do Estado requerente.

Esse aviso prévio não será necessário quando se fizer uso dos meios de transporte aéreo e não se tiver previsto nenhuma aterrissagem regular no território do Estado ou Estados Partes a serem sobrevoados.

Artigo 22. SALVO-CONDUTO

O comparecimento ou transferência da pessoa que consinta em fazer declaração ou prestar depoimento conforme disposto nesta Convenção estará condicionado, se a pessoa ou o Estado remetente o solicitarem com antecedência a esse comparecimento ou transferência, a que o Estado requerido conceda um salvo-conduto segundo o qual, enquanto se encontrar nesse Estado, essa pessoa não poderá:

- a) ser detida ou processada por delitos anteriores a sua saída do território do Estado remetente;
- b) ser citada para fazer declaração ou prestar depoimento em procedimentos não especificados no pedido; ou
- c) ser detida ou processada com base na declaração que prestar, salvo em caso de desacato ou de falso testemunho.

O salvo-conduto previsto no parágrafo anterior cessará quando a pessoa prolongar voluntariamente sua estadia no território do Estado receptor por mais de dez dias a partir do momento em que sua presença já não for necessária nesse Estado, conforme comunicado ao Estado remetente.

Artigo 23.

No caso de testemunhas ou peritos, serão anexados, na medida necessária e do possível, os expedientes de perguntas, interrogatórios ou questionários correspondentes.

CAPÍTULO IV

REMESSA DE INFORMAÇÕES E ANTECEDENTES

Artigo 24.

Nos casos em que a assistência proceder segundo esta Convenção, após a formulação do pedido e de acordo com seu procedimento interno, o Estado requerido fornecerá ao Estado requerente cópia dos documentos, antecedentes ou informações de caráter público que existam nos organismos ou repartições governamentais do Estado requerido.

O Estado requerido poderá fornecer cópias de qualquer documento, antecedente ou informação que existam num organismo ou repartição governamental desse Estado, mas que não sejam de caráter público, na mesma medida e sujeito às mesmas condições em que seriam proporcionados a suas próprias autoridades judiciárias ou outras encarregadas da aplicação da lei. O Estado requerido poderá, a sua discricção, recusar total ou parcialmente um pedido formulado com base neste parágrafo.

Artigo 25. LIMITAÇÃO DO USO DE INFORMAÇÃO OU PROVAS

O Estado requerente não poderá divulgar nem utilizar nenhuma informação ou prova obtida em aplicação desta Convenção para propósitos diferentes dos indicados no pedido de assistência, sem prévio consentimento da Autoridade Central do Estado requerido.

Em casos excepcionais, se o Estado requerente precisar de divulgar e utilizar, total ou parcialmente, a informação ou prova para propósitos diferentes dos indicados, solicitará a autorização correspondente ao Estado requerido, o qual, a sua discricção, poderá aceder ao pedido, ou negar, total ou parcialmente o solicitado.

A informação ou prova que deva ser divulgada e utilizada, na medida necessária para o cumprimento apropriado do procedimento ou das diligências indicadas no pedido, não estará sujeita ao requerimento de autorização a que se refere este artigo.

Quando for necessário, o Estado requerido poderá solicitar que a informação ou as provas proporcionadas sejam mantidas em caráter confidencial, de conformidade com as condições especificadas pela Autoridade Central. Se a parte requerente não puder cumprir esse pedido, as Autoridades Centrais se consultarão para determinar as condições de confidencialidade que forem mutuamente convenientes.

CAPÍTULO V

PROCEDIMENTO

Artigo 26.

Os pedidos de assistência deverão conter a seguinte informação:

- a) delito a que se refere o procedimento e breve exposição dos fatos constitutivos do mesmo, investigação ou processo penal de que se trate e descrição dos fatos a que se refere o pedido;

- b) ato que motivou o pedido de assistência com descrição precisa deste;
- c) quando for pertinente, a descrição de qualquer procedimento ou outros requisitos especiais do Estado requerente;
- d) descrição precisa da assistência solicitada e qualquer informação necessária para o cumprimento do pedido.

Quando um pedido de assistência não puder ser atendido pelo Estado requerido, este o devolverá ao Estado requerente com explicação da causa.

O Estado requerido poderá pedir informação adicional quando for necessária para dar cumprimento ao pedido, de conformidade com seu direito interno ou para facilitar esse cumprimento.

Quando for necessário, o Estado requerente procederá de conformidade com o previsto no último parágrafo do artigo 24 desta Convenção.

Artigo 27.

Os documentos que forem tramitados de acordo com esta Convenção por intermédio das Autoridades Centrais estarão isentos de legalização ou autenticação.

Artigo 28.

Os pedidos de assistência e a documentação anexa deverão estar traduzidos a um idioma oficial do Estado requerido.

Artigo 29.

O Estado requerido custeará todas as despesas ordinárias de cumprimento de um pedido dentro de seu território, com exceção das seguintes, que serão custeadas pelo Estado requerente:

- a) honorários de peritos; e
- b) despesas de viagem e despesas afins provenientes do transporte de pessoas do território de um Estado para o do outro.

Se parecer que a tramitação do pedido ocasionará despesas extraordinárias, as Partes se consultarão para determinar os termos e condições sob os quais a assistência poderá ser prestada.

Artigo 30.

Na medida em que o julgarem útil e necessário para o melhor cumprimento desta Convenção, os Estados Partes poderão trocar informações sobre assuntos relacionados com a aplicação da mesma.

Artigo 31. RESPONSABILIDADE

A lei interna de cada Parte regulamentará a responsabilidade por prejuízos que possam surgir das ações de suas autoridades no cumprimento desta Convenção.

Nenhuma das Partes será responsável pelos prejuízos que possam surgir de ações das autoridades da outra Parte na formulação ou cumprimento de um pedido nos termos desta Convenção.

CAPÍTULO VI

CLÁUSULAS FINAIS

Artigo 32.

Esta Convenção estará aberta à assinatura dos Estados membros da Organização dos Estados Americanos.

Artigo 33.

Esta Convenção estará sujeita a ratificação. Os instrumentos de ratificação serão depositados na Secretaria-Geral da Organização dos Estados Americanos.

Artigo 34.

Esta Convenção estará aberta à adesão de qualquer outro Estado. Os instrumentos de adesão serão depositados na Secretaria-Geral da Organização dos Estados Americanos.

Artigo 35.

Qualquer Estado poderá formular reservas a esta Convenção ao assiná-la, aprová-la, ratificá-la ou a ela aderir, desde que as reservas se refiram a uma ou mais disposições específicas e não sejam incompatíveis com o objeto e fim da Convenção.

Artigo 36.

Esta Convenção não será interpretada no sentido de afetar ou restringir as obrigações vigentes, segundo o disposto em qualquer outra convenção internacional, bilateral ou multilateral que contenha ou possa conter cláusulas que rejam, de forma parcial ou total, aspectos específicos de assistência mútua em matéria penal, nem as praxes mais favoráveis que esses Estados possam observar na matéria.

Artigo 37.

Esta Convenção entrará em vigor no trigésimo dia contado a partir da data em que tiver sido depositado o segundo instrumento de ratificação.

Para o Estado que ratificar a Convenção ou a ela aderir depois de haver sido depositado o segundo instrumento de ratificação, a Convenção entrará em vigor no trigésimo dia contado a partir da data em que houver depositado seu instrumento de ratificação ou adesão.

Artigo 38.

Os Estados Partes que possuírem duas ou mais unidades territoriais em que vigorem sistemas jurídicos diferentes com relação a questões de que trata esta Convenção deverão declarar, no momento da assinatura, ratificação ou adesão, que a Convenção

se aplicará a todas as suas unidades territoriais ou somente a uma ou mais dessas unidades.

Tais declarações poderão ser emendadas mediante declarações ulteriores, que especificarão expressamente a unidade ou as unidades territoriais a que se aplicará esta Convenção. As declarações ulteriores serão transmitidas à Secretaria-Geral da Organização dos Estados Americanos e surtirão efeito trinta dias depois de recebidas.

Artigo 39.

Esta Convenção vigorará por prazo indefinido, mas qualquer dos Estados Partes poderá denunciá-la. O instrumento de denúncia será depositado na Secretaria-Geral da Organização dos Estados Americanos. Transcorrido um ano, contado a partir da data do depósito do instrumento de denúncia, cessarão os efeitos da Convenção para o Estado denunciante, continuando ela subsistente para os demais Estados Partes.

Artigo 40.

O instrumento original desta Convenção, cujos textos em espanhol, francês, inglês e português são igualmente autênticos, será depositado na Secretaria-Geral da Organização dos Estados Americanos, que enviará cópia autenticada do seu texto para o respectivo registro e publicação ao Secretariado das Nações Unidas, de conformidade com o artigo 102 de sua Carta constitutiva. A Secretaria-Geral da Organização dos Estados Americanos notificará aos Estados membros da referida Organização e aos Estados que houverem aderido à Convenção, as assinaturas e os depósitos de instrumentos de ratificação, de adesão e de denúncia, bem como as reservas que houver. Também lhes transmitirá as declarações previstas no artigo 38.

CONVENTION INTERAMERICAINE SUR
L'ENTRAIDE EN MATIERE PENALE

CONVENTION INTERAMERICAINE SUR
L'ENTRAIDE EN MATIERE PENALE

PREAMBULE

LES ETATS MEMBRES DE L'ORGANISATION DES ETATS AMERICAINS,
CONSIDERANT:

Que la Charte de l'Organisation des Etats Américains, à l'alinéa e de son article 2, prescrit que l'un des buts essentiels des Etats américains est "d'apporter une solution aux problèmes politiques, juridiques et économiques qui surgissent entre eux";

Que l'adoption de règles communes dans le domaine de l'entraide en matière pénale contribuera à l'atteinte de cet objectif,

Adoptent la Convention interaméricaine suivante sur l'entraide en matière pénale:

CHAPITRE I

DISPOSITIONS GENERALES

Article 1. OBJET DE LA CONVENTION

Les Etats parties s'engagent à s'entraider conformément aux dispositions de la présente Convention.

Article 2. APPLICATION ET PORTEE DE LA CONVENTION

Les Etats parties s'entraident pour les enquêtes, les procès et les actes en matière pénale se rapportant aux délits dont la connaissance relève de la compétence de l'Etat requérant au moment où l'assistance est sollicitée.

La présente Convention n'habilite aucun Etat partie à exercer sa compétence sur le territoire d'un autre Etat partie ni les fonctions réservées exclusivement aux autorités de l'autre Partie conformément à sa législation interne.

Cette Convention s'applique uniquement à l'entraide pratiquée entre Etats parties; ses dispositions ne confèrent à aucun particulier le droit d'obtenir ou d'écarter des preuves ni d'entraver l'exécution d'une demande quelconque d'assistance.

Article 3. AUTORITE CENTRALE

Chaque Etat désignera une Autorité centrale au moment de signer ou de ratifier la présente Convention ou d'y adhérer.

Les Autorités centrales seront chargées d'expédier et de recevoir les demandes d'assistance.

Les Autorités centrales établiront un échange direct d'informations aux effets de la présente Convention.

Article 4

L'assistance visée dans la présente Convention est fournie, en tenant compte de la diversité des systèmes juridiques des Etats parties, sur la base des demandes de coopération émanées des autorités chargées de l'enquête ou de l'instruction de délits dans l'Etat requérant.

Article 5. DOUBLE INCRIMINATION

L'assistance est accordée même si le fait qui lui a donné lieu n'est pas punissable par la législation de l'Etat requis.

Lorsque la demande d'entraide porte sur les mesures suivantes. a) saisie et séquestre de biens; b) perquisition et confiscation de biens, notamment les perquisitions domiciliaires, l'Etat requis peut ne pas y accéder si le fait qui a donné lieu à la requête n'est pas punissable par ses lois.

Article 6

Aux effets de la présente Convention, le fait doit être punissable d'une peine d'au moins un an de prison dans l'Etat requérant.

Article 7. CHAMP D'APPLICATION

L'entraide visée dans la présente Convention implique, notamment, les actes de procédure suivants:

- a. Notification des décisions judiciaires et des jugements;
- b. Réception de témoignages et de déclarations de personnes;
- c. Citation de témoins et d'experts aux fins de déposition;
- d. Exécution de saisies et de séquestres de biens, immobilisation d'actifs et assistance aux procédures relatives à la confiscation;
- e. Réalisation d'inspections et de saisies;
- f. Examen d'objets et descentes de lieux;
- g. Présentation de pièces judiciaires;
- h. Remise de documents, de rapports, d'informations et de preuves,
- i. Transfèrement de personnes détenues, aux effets de la présente Convention,
- j. Tout autre acte de procédure pourvu qu'un accord soit intervenu entre l'Etat requérant et l'Etat requis.

Article 8. DELITS MILITAIRES

La présente Convention ne s'applique pas aux délits relevant exclusivement des lois militaires.

Article 9. DENI D'ENTRAIDE

L'Etat requis peut refuser l'assistance lorsqu'il estime qu'il se trouve en présence de l'un des cas suivants:

- a. La demande d'assistance a été faite dans le but de juger une personne ayant commis un acte pour lequel elle avait déjà été condamnée ou acquittée à l'issue d'un procès qui a eu lieu dans l'Etat requérant ou dans l'Etat requis;
- b. L'enquête a été ouverte dans le but de juger ou de punir, sous quelque forme que ce soit, une personne ou un groupe de personnes, ou d'appliquer des mesures discriminatoires contre elles pour des raisons tenant à leur sexe, à leur race, à leur condition sociale, à leur nationalité, à leur religion et à leur appartenance idéologique;
- c. La demande se rapporte à un délit politique ou à un délit lié à un délit politique, ou à un délit de droit commun jugé pour une raison politique;
- d. Il s'agit d'une requête produite sur la demande d'un tribunal d'exception ou d'un tribunal ad hoc;
- e. Une telle mesure est contraire à l'ordre public, à la souveraineté, à la sécurité ou aux intérêts publics fondamentaux;
- f. La requête porte sur un délit fiscal. Cependant, l'assistance est accordée si le délit est commis par une déclaration intentionnellement fausse, faite oralement ou par écrit, ou par une omission intentionnelle de déclaration dans le but de dissimuler des revenus provenant de tout autre délit visé dans la présente Convention.

CHAPITRE II

DEMANDE ET TRAITEMENT DE L'ENTRAIDE/EXECUTION DE LA DEMANDE

Article 10. DEMANDE D'ENTRAIDE: REGLEMENTATION

Les demandes d'entraide délivrées par l'Etat requérant se font par écrit et sont exécutées selon les lois internes de l'Etat requis.

Dans la mesure où la législation de l'Etat requis n'est pas contrevendue, la procédure dont fait état la demande d'entraide, selon les modalités précisées par l'Etat requérant, sera suivie.

Article 11

L'Etat requis peut, avec un exposé des motifs, reporter l'exécution de toute requête qui lui a été soumise devant la nécessité de poursuivre une enquête ou une procédure dans l'Etat requis.

Article 12

Les documents et actes juridiques expédiés dans le cadre de la demande d'entraide, seront retournés à l'Etat requis, dans les plus brefs délais, à moins que ce dernier n'en décide autrement.

Article 13. PERQUISITION, SAISIE, SEQUESTRE ET REMISE D'OBJETS

L'Etat requis répond à la demande concernant la perquisition, la saisie, le séquestre ou la remise de tout objets tel que, entre autres, les documents, les antécédents ou les actes proprement dits si l'autorité compétente décide que la requête contient les informations qui justifient la mesure proposée. Cette mesure est assujettie à la loi processuelle et organique de l'Etat requis.

Conformément aux dispositions de la présente Convention, l'Etat requis détermine, à la lumière de ses lois, toute condition nécessaire à la protection des intérêts de tiers en ce qui a trait aux actes devant être remis.

Article 14. MESURES DE PROTECTION DE BIENS

L'Autorité centrale d'un des Etats parties peut fournir à l'Autorité centrale de l'autre Partie toutes informations qu'elle détient au sujet de l'existence, sur le territoire de cette dernière, de revenus, de fruits et d'instruments d'un délit.

Article 15

Les Parties s'entraideront, dans la mesure permise par leurs lois respectives, pour encourager les procédures préventives et les mesures de protection des revenus, fruits ou instruments du délit.

Article 16. DATE, LIEU ET MODALITE DE L'EXECUTION DE LA DEMANDE D'ENTRAIDE

L'Etat requis fixe la date et le lieu de l'exécution de la demande d'entraide en vue d'en informer l'Etat requérant.

Les autorités et les Parties intéressées ou leurs représentants de l'Etat requérant peuvent, après en avoir informé au préalable l'Autorité centrale de l'Etat requis, être présents et participer à l'exécution de la demande d'entraide du moment qu'une telle mesure n'est pas contraire à la législation de l'Etat requis, et que ses autorités compétentes ont donné leur consentement à cet égard.

CHAPITRE III

NOTIFICATION DE DECISIONS, D'ARRETS ET DE JUGEMENTS, ET COMPARUTION DE TEMOINS ET D'EXPERTS

Article 17

Sur la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis fera une notification des résolutions, ou de jugements ou d'autres documents émanés des autorités compétentes de l'Etat requérant.

Article 18. TEMOIGNAGE DANS L'ETAT REQUIS

Sur la demande de l'Etat requérant, toute personne se trouvant dans l'Etat requis sera citée à comparaître conformément à la législation de l'Etat requis pour déposer devant l'autorité compétente et fournir des documents, antécédents ou des éléments de preuves.

Article 19. TEMOIGNAGE DANS L'ETAT REQUERANT

Lorsque l'Etat requérant demande la comparution d'une personne sur son territoire pour déposer ou faire un rapport, l'Etat requis invite le témoin ou l'expert à comparaître volontairement et sans qu'il ait besoin d'avoir recours à des mesures d'intimidation ou coercitives. Le cas échéant, l'Autorité centrale de l'Etat requis peut prendre acte par écrit du consentement de la personne à comparaître dans l'Etat requérant. L'Autorité centrale de l'Etat requis informe immédiatement l'Autorité centrale de l'Etat requérant de cette réponse.

Article 20. TRANSFEREMENT D'UNE PERSONNE SUJETTE A UNE PROCEDURE PENALE

La personne sujette à une procédure pénale dans l'Etat requis, dont la comparution dans l'Etat requérant s'avère nécessaire en vertu de l'entraide visée dans la présente Convention, est transférée temporairement à cette fin dans l'Etat requérant du moment que cette personne ainsi que l'Etat requis donnent leur consentement à ce transfèrement.

La personne sujette à une procédure pénale dans l'Etat requérant, dont la comparution dans l'Etat requis est nécessaire en vertu de l'entraide visée dans la présente Convention est transférée temporairement dans l'Etat requis du moment qu'elle donne son consentement à ce transfèrement et que les deux Etats en conviennent.

Le déni de ce qui précède peut se faire, notamment, dans les cas suivants.

- a. si la personne détenue ou purgeant une peine, refuse d'accorder son consentement à ce transfèrement;

- b. tant que sa présence est nécessaire dans une enquête ou une procédure pénale en cours dans la juridiction dont elle relève;
- c. s'il existe d'autres considérations d'ordre légal ou de toute autre nature, déterminées par l'autorité compétente de l'Etat requis ou de l'Etat requérant.

Aux effets du présent article:

- a. L'Etat destinataire a le pouvoir et l'obligation de garder en détention la personne transférée, à moins que l'Etat expéditeur n'en décide autrement;
- b. L'Etat destinataire retourne la personne transférée à l'Etat expéditeur aussitôt que les circonstances le permettent ou selon la décision prise par les Autorités centrales des deux Etats;
- c. En ce qui a trait au retour de la personne transférée, il n'est pas nécessaire que l'Etat expéditeur engage une procédure d'extradition;
- d. Le temps passé dans l'Etat destinataire est calculé aux effets de l'exécution de la peine qui aura été infligée à la personne dans l'Etat expéditeur,
- e. La durée du séjour de cette personne dans l'Etat destinataire ne peut en aucun cas dépasser le temps prévu pour l'exécution du jugement ou soixante jours, selon le délai qui expire le premier, à moins que la personne et les deux Etats s'accordent à le proroger.

Article 21. TRANSIT

Les Etats parties apportent leur collaboration, dans la mesure du possible, en permettant que les personnes mentionnées à l'article précédent transitent sur leur territoire, pourvu que l'Autorité centrale ait été dûment avisée au préalable et que ces personnes voyagent en détention sous la garde d'agents de l'Etat requérant.

La notification préalable ne sera pas nécessaire lorsque le moyen de transport aérien est utilisé et si aucun atterrissage régulier n'est prévu sur le territoire du ou des Etats parties qui seront survolés.

Article 22. SAUF-CONDUIT

La comparution ou le transfert de la personne qui consent à faire des déclarations et à déposer conformément aux dispositions de la présente Convention, est assujettie, si la personne ou l'Etat expéditeur le demandent préalablement à la comparution ou au transfèrement, à l'octroi par l'Etat destinataire d'un sauf-conduit en vertu duquel, tant qu'elle se trouve dans cet Etat, elle ne peut:

- a. être détenue ou traduite en justice pour des délits antérieurs à sa sortie du territoire de l'Etat expéditeur;
- b. être requise de faire des déclarations ou de déposer dans des procédures non précisées dans la requête;
- c. être détenue ou traduite en justice sur la base de la déclaration qu'elle fait, sauf dans les cas d'infraction ou de faux témoignage.

Le sauf-conduit visé au paragraphe précédent cesse d'exercer ses effets lorsque la personne prolonge volontairement son séjour sur le territoire de l'Etat destinataire pour plus de dix jours à partir du moment où sa présence n'est plus nécessaire dans cet Etat, comme en a été informé l'Etat expéditeur.

Article 23

Les témoins et les experts sont munis, le cas échéant et dans la mesure du possible, de la liste des questions, des interrogatoires et des questionnaires pertinents.

CHAPITRE IV

REMISE D'INFORMATIONS ET D'ANTECEDENTS

Article 24

Dans les cas où l'entraide est fournie conformément à la présente Convention, par suite d'une requête, en accord avec sa procédure interne, l'Etat requis fournit à l'Etat requérant une copie des documents, antécédents ou informations publics disponibles dans les organismes et institutions gouvernementales de l'Etat requis.

L'Etat requis peut fournir des copies de tout document, antécédents ou toutes informations disponibles dans un organisme ou une institution gouvernementale de cet Etat, mais non de caractère public. Ces derniers seront cependant assujettis aux mêmes conditions auxquelles sont soumises, dans les mêmes circonstances, ses propres autorités judiciaires ou celles chargées de l'application de la loi. L'Etat requis peut, à sa discrétion, rejeter, en tout ou en partie, une requête produite en vertu du présent paragraphe.

Article 25. LIMITATION DE L'UTILISATION DES INFORMATIONS OU DES PREUVES

L'Etat requérant ne peut divulguer ni utiliser des informations ou une preuve obtenues en application de la présente Convention à des fins autres que celles précisées dans la demande d'entraide, sans le consentement préalable de l'Autorité centrale de l'Etat requis.

Dans des cas exceptionnels, si l'Etat requérant a besoin de divulguer et d'utiliser, en tout ou en partie, les informations

ou la preuve à des fins autres que celles précisées, il demande de l'Etat requis l'autorisation pertinente que ce dernier peut, à sa discrétion, dénier ou accorder, en tout ou en partie.

Les informations ou la preuve qui doivent être divulguées et utilisées, dans la mesure nécessaire à l'application appropriée de la procédure ou des enquêtes précisées dans la demande d'entraide ne seront pas assujetties à l'autorisation visée dans le présent article.

L'Etat requis peut, le cas échéant, demander que les informations ou les preuves fournies aient un caractère confidentiel conformément aux conditions précisées par l'Autorité centrale. Si la Partie requérante ne peut accéder à cette requête, les autorités centrales se consultent pour déterminer les conditions dans lesquelles le caractère confidentiel de ces informations et de ces preuves est mutuellement acceptable.

CHAPITRE V

PROCEDURE

Article 26

Les demandes d'entraide doivent contenir les indications suivantes:

- a. le délit visé dans la procédure et la description sommaire des faits qui le constituent, l'enquête ou la procédure pénale en question, et la description des faits qui font l'objet de la requête;
- b. l'acte qui a donné lieu à la demande d'entraide et une description précise de cet acte;
- c. le cas échéant, la description de toute procédure ou toutes conditions spéciales de l'Etat requérant;
- d. une description précise de l'entraide requise et toutes informations nécessaires à l'exécution de la demande.

Lorsqu'une demande d'entraide ne peut être exécutée par l'Etat requis, celui-ci la renvoie à l'Etat requérant accompagnée d'un exposé de ses motifs.

L'Etat requis peut demander des informations supplémentaires lorsque ces dernières s'avèrent nécessaires à l'exécution de la demande, conformément à son droit interne ou pour faciliter cette exécution.

L'Etat requérant agit, le cas échéant, selon les prescriptions du dernier paragraphe de l'article 24 de la présente Convention.

Article 27

Les documents qui sont acheminés selon les dispositions de la présente Convention par le truchement des autorités centrales sont dispensés de légalisation ou d'authentification.

Article 28

Les demandes d'entraide et la documentation connexe doivent être traduites dans l'une des langues officielles de l'Etat requis.

Article 29

L'Etat requis prend à sa charge tous les frais ordinaires découlant de l'exécution de la requête sur son territoire, à l'exception de ceux cités ci-après qui seront assumés par l'Etat requérant:

- a. honoraires des experts,
- b. frais afférents aux voyages et dépenses connexes imputables au transport des personnes du territoire d'un Etat à celui d'un autre.

S'il s'avère que le traitement de la requête risque d'entraîner des frais extraordinaires, les Etats parties se consultent pour déterminer les termes et conditions selon lesquels l'entraide peut être apportée.

Article 30

Dans la mesure estimée utile et nécessaire pour une exécution plus efficace de la présente Convention, les Etats parties peuvent échanger des informations sur les questions relatives à son application.

Article 31. RESPONSABILITE

La loi interne de chaque Partie régit la responsabilité qui incombe à chacune d'elles pour les dommages susceptibles d'être causés par des actes posés par ses autorités au cours de l'exécution de la présente Convention.

Aucune des Parties ne sera tenue pour responsable des dommages qui pourraient être causés par les actes posés par les autorités de l'autre partie lors de la formulation ou de l'exécution d'une demande d'assistance produite dans le cadre de la présente Convention.

CHAPITRE VI
DISPOSITIONS FINALES

Article 32

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres de l'Organisation des Etats Américains.

Article 33

La présente Convention est sujette à ratification. Les instruments de ratification seront déposés au Secrétariat général de l'Organisation des Etats Américains.

Article 34

La présente Convention est ouverte à l'adhésion de tout autre Etat. Les instruments d'adhésion seront déposés au Secrétariat général de l'Organisation des Etats Américains.

Article 35

Chaque Etat peut formuler des réserves à la présente Convention au moment de la signer, de l'approuver, de la ratifier ou d'y adhérer pourvu que la réserve porte sur une ou plusieurs dispositions spécifiques et qu'elle ne soit pas contraire à l'objet et aux objectifs de la Convention.

Article 36

La présente Convention ne sera pas interprétée comme une atteinte ou une restriction aux obligations en vigueur, selon les termes de toute autre convention internationale, bilatérale ou multilatérale qui contienne ou puisse contenir des dispositions régissant des aspects précis de l'entraide judiciaire en matière pénale internationale, partiellement ou totalement, ni les pratiques plus favorables que ces Etats peuvent observer en la matière.

Article 37

La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour à partir de la date du dépôt du deuxième instrument de ratification.

La présente Convention entrera en vigueur pour chaque Etat qui la ratifie ou qui y adhère après le dépôt du deuxième instrument de ratification, le trentième jour à partir de la date à laquelle cet Etat aura déposé son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 38

Les Etats parties qui ont au moins deux unités territoriales régies par des systèmes juridiques différents se rapportant à des questions traitées dans la présente Convention doivent

déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, que la Convention s'appliquera à toutes leurs unités territoriales ou uniquement à l'une ou à plus d'une de ces unités.

Ces déclarations peuvent être modifiées dans des déclarations ultérieures qui spécifient expressément l'unité ou les unités territoriales auxquelles s'appliquera la présente Convention. Ces déclarations ultérieures seront envoyées au Secrétariat général de l'Organisation des Etats Américains et produiront leurs effets trente jours après leur réception.

Article 39

La présente Convention restera en vigueur pour une durée indéfinie, mais tout Etat partie peut la dénoncer. L'instrument de dénonciation sera déposé au Secrétariat général de l'Organisation des Etats Américains. Au terme d'une année à compter de la date du dépôt de l'instrument de dénonciation, la Convention cessera de produire ses effets à l'égard de l'Etat qui l'a dénoncée, mais restera en vigueur à l'égard des autres Etats parties.

Article 40

L'instrument original de la présente Convention dont les textes français, anglais, espagnol et portugais font également foi, sera déposé au Secrétariat général de l'Organisation des Etats Américains qui fera parvenir les copies authentiques de son texte en vue de son enregistrement et de sa publication, au Secrétariat général de l'Organisation des Nations Unies conformément à l'article 102 de sa Charte. Le Secrétariat général de l'Organisation des Etats Américains notifiera à ses Etats membres et aux Etats qui auront adhéré à la Convention les signatures et les dépôts d'instruments de ratification, d'adhésion et de dénonciation, ainsi que les réserves qui y seront formulées. Il notifiera également les déclarations visées à l'article 38.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«26» вересня 2019 року

О.В.Золотарьова

Т.в.о. Директора

Департаменту міжнародного права

МЗС України

№ 72/14-С12/1-2396

від «26» вересня 2019 року

Я, Коледов С.В., начальник відділу міжнародних договорів та офіційних перекладів Департаменту міжнародного права МЗС України, засвідчую вірність перекладу українською мовою Міжамериканської конвенції про взаємну допомогу в кримінальних справах, яку було прийнято в м. Нассау 23 травня 1992 року.

Цей документ, прошитий і скріплений печатками, складається з 59 арк. українською, англійською, іспанською, португальською та французькою мовами.

Підпис: _____

